

RAZMATRANJE ZA 25. LISTOPADA 2017.

Tema:

Gospa od svete krunice - poruka Gospe Fatimske

Pjesma: *Kraljice svete krunice*

Kraljice svete krunice,
beskrajne sreće more!
Tebi se puci klanjaju,
anđeli tebi dvore.

*Kraljice krunice, moli za nas!
Kraljice krunice, budi nam spas!*

Danas ćemo razmišljati o jednoj od najljepših molitava Crkve o sv. krunici. U stotoj smo obljetnici Gospinih ukazanja u Fatimi, kada je sebe nazvala **Gospom od svete krunice**.

Blažena Djevica Marija se ukazivala u Fatimi djeci Luciji, Franji i Jacinti tj. onima koji su čista srca, a oni su njezine poruke ozbiljno shvatili i svijetu prenijeli. Bilo je to od svibnja do listopada 1917. Kod svakog ukazanja pozivala je na molitvu krunice.

Lucija piše da im je Gospa 13. svibnja 1917. između ostaloga rekla: „*Molite krunicu svaki dan da biste izmolili mir svijetu i svršetak rata.*“ a 13. lipnja: „*Molite krunicu svaki dan...Moje Bezgrešno Srce bit će tvoje utočište i put koji će te voditi do Boga.*“, a 13. srpnja: „*Nastavite moliti krunicu...*“ 15. kolovoza: „*Molite krunicu svaki dan... Molite, molite mnogo! Žrtvujte se za grešnike, jer mnoge duše odlaze u pakao samo zato jer se za njih nitko ne žrtvuje i ne moli.*“ 13. rujna: „*Nastavite moliti krunicu.*“, a 13. listopada 1917.: „***Ja sam Gospa svete krunice. Neka se krunica moli svaki dan!***“

Zar bi bez Marijine pomoći, sv. Ivan Pavao II. mogao proći sve nevolje u mladosti, u vrijeme komunizma, težinu papinske službe, bolesti i trpljenja koja nama nisu ni poznata. Fatimska Gospa ga je spasila, 13. svibnja 1981. kada je ubilačka ruka pucala da ga ubije, ali je majčinska ruka zaustavila metak gotovo na pragu smrti, kako je sam papa Ivan Pavao II. posvjedočio. Jedan metak je ugrađen u krunu Fatimske Gospe kao znak zahvalnosti... Svaku svoju encikliku papa je završavao molitvom Djevici Mariji.

Papa Ivan Pavao II. je posebno počastio Mariju proglašivši *Godinu krunice* od listopada 2002. do listopada 2003. Papa govori o tome kako novo tisućljeće hitno treba mir, i molitvu za mir, mir u srcima, u obiteljima, u narodima. Novo tisućljeće, započelo je sa zastrašujućim slikama atentata 11. rujna. Svaki dan gledamo nove prizore krvi i nasilja. Papa nas poziva da ponovo otkrijemo ljepotu i snagu krunice. Ona je molitva promatranja lica Kristova s Marijom. Gotovo osam stoljeća molitva krunice postoji, a zovemo je još i ružarij, kita ruža Marijinih, imala je 150 zaziva Zdravo Marijo, po uzoru na Psalterij koji ima 150 psalama. Papa Ivan Pavao II. dodao je Otajstva svjetla u kojima razmatramo Isusovo javno djelovanje, od krštenja u Jordanu, prvog čuda u Kani, naviještanja Kraljevstva Božjega, preobraženja na Taboru i napokon Isusova darivanja u otajstvu Euharistije. Papa kaže da krunicu treba tako moliti da nam Duh Sveti silazi u srce. Krunica treba postati izlivanje Duha Svetoga, kao što se izlio na učenike i ispunio njihova srca u dvorani posljednje večere, tako Duh Istine treba i nas ispuniti da upoznamo Isusa Sina Božjega.

Dajući otajstva svjetla Papa kaže da je Isus svjetlo svijeta i svaki koji u njega vjeruje biva prožet i osvjetljen tim svjetlom i sam postaje svjetlo koje ne smije biti sakriveno pod posudom nego postavljeno na svijećnjak da svijetli svima koji su u kući. Pozvani smo biti svjedoci. Duh Sveti će rastjerati tamu ovoga svijeta, on će nam pomoći da vidimo pravi put, da jasno vidimo cilj, vrijednosti života, on će nam pomoći da nas ponovo ispuni duh ljubavi i dobrote. S krunicom ćemo prevladati krizu molitve...Tko u vjernosti dan za danom ustraje s krunicom taj će se sjediniti s cijelim Isusovim životom. Zato krunica nije samo pučka molitva nego veliko blago koje je potrebno otkriti. Krunica ima u sebi snagu da oduševi i djecu i mlade i stare i žene i muževe zato je potrebno da ona opet, kao u vrijeme naših pređa postane obiteljska molitva, molitva za mir u kući, među ljudima i narodima. Potrebno je da krunica i dalje bude u našim redovničkim kućama zajednička molitva.

Papa Ivan Pavao II. je posvjedočio: „*Krunica je i moja najdraža molitva, divna u svojoj jednostavnosti i u svojoj dubini ...Krunica me pratila u trenucima radosti i u trenucima kušnje. Njoj sam povjeravao tolike brige i u njoj sam nalazio utjehu... Kolike sam milosti u ovim godinama primio od Blažene Djevice Marije*“.

Pjesma:

Divno si čudo stvorila,
krunicu kad si nam dala,
nebo i zemlja pjevaju:
bila ti čast i hvala.

*Kraljice krunice, moli za nas!
Kraljice krunice, budi nam spas!*

Znamo koliko je sluga Božji nadbiskup Stadler, naš utemeljitelj, ljubio molitvu krunice. Pa i onda kad bi kasno došao kući, umoran s puta, još bi prije spavanja izmolio jednu krunicu. Stadler je dvije poslanice posvetio molitvi krunice kroz mjesec listopad i on kaže: „*Krunica je najkrasnija molitva koja obuhvaća sve što kršćanin treba vjerovati, nadati se i ljubiti, ona predočuje Spasitelja i djelo otkupljenja, ona nas sjeća Marije i svega što je učinila za naš spas*“.

Papa Benedikt XVI. u sv. Mariji Velikoj u Rimu 3. svibnja 2010. predmolio je krunicu i tada je rekao: „*Danas zajednički potvrđujemo da sveta krunica nije praksa povezana s prošlošću, poput molitve iz drugih vremena kojih se spominjemo s nostalgijom. Krunica, naime kao da upoznaje novo proljeće. To je bez sumnje jedan od najrječitijih znakova ljubavi koju mladi naraštaji gaje prema Isusu i njegovoj Majci Mariji. U današnjem svijetu koji je toliko raspršen, ta molitva pomaže staviti Krista u središte, kao što je to činila Djevica koja je u nutrini razmatrala o onome što se govorilo o njezinu Sinu, a potom o onome što je on činio...*“

A naš blaženi kardinal Alojzije Stepinac, s francuskoga je preveo knjižicu „**Krunica kao razmatranje i usmena molitva**“ autora Andrea Pradela. Za Stepinca je: „*Krunica jednostavna, utješna i moćna molitva, to je očito da je ona djelo samoga Boga... Krunica je za bezbožnike predmet rugla, a za nas je dar Božji koja nam pomaže da se izbavimo od zla... Krunica je jedno od najuspješnijih sredstava u našoj ruci da nađemo milost Božju...*“

Lucija iz Fatime kaže: „*Blažena Djevica Marija je krunici podarila takvo djelovanje da ne postoji ni jedan materijalni niti duhovni, osobni, obiteljski, društveni, ekonomski, nacionalni ili međunarodni problem koji se putem nje i naše žrtve ne bi mogao riješiti.*“

Krunica spada u tzv. litanijsku molitvu, kada Isusu ponavljamo izraze ljubavi. Litanijskom molitvom nazivamo, beskrajno ponavljanje siromašnih riječi, ali prebogatih sadržajem: Zdravo Marijo... Sveta Marijo. Zdravo Marijo... Isuse, ljubim te... Isuse vjerujem... Gospodine smiluje se... Čudno je kako se u toj litanijskoj, jednoličnoj, priprostoj molitvi duša osjeća ugodno, gotovo kao da se njiše u naručju Božjem. To je vrijeme kada krunicu doživljavamo i ljubimo kao jednu od najuzvišenijih i najnadahnutih molitava.

Kardinal Joseph Ratzinger, prije izbora za papu rekao je jednom novinaru: *Ponavljanje je način na koji ulazim u ritam mirnoće. Ne bih rekao da sam svjesno usmjeren na značenje svake pojedine riječi. Naprotiv, dopuštam da me ponese smireno ponavljanje i ujednačen ritam, tim više što je riječ o tekstu kojem ne nedostaje sadržaj. On pred moje oči i u moju dušu donosi velike slike i viđenja, a iznad svega Marijin lik, a zatim preko Nje, i Isusov lik.*“

Papa Ivan Pavao II uspoređuje molitvu krunice s molitvom srca ili Isusovom molitvom poznatom osobito u duhovnosti Istoka, gdje se puno puta izgovara i ponavlja kratka molitva: ***Gospodine Isuse Kriste Sine Boga živoga, smiluj mi se.*** Tako se postiže ritam molitve koji je povezan sa samim disanjem, pa molitva postaje, što je Isus tražio, neprestana. Život i rad se tako pretvaraju u molitvu i neprestani susret i razgovor s Bogom.

Često je bilo rasprava o krunici. Jedni su je smatrali meditativnom molitvom, gdje bi trebalo navijestiti otajstvo i prepustiti se meditiranju. Za druge je to molitva hvale pa bi je trebalo tako moliti razmišljajući o onome što se govori riječ po riječ.

Ali to je nemoguće. Tko je u stanju izgovoriti 50 Zdravo Marija, a da ne izgubi nit. Svjedočanstvo je mnogih svetaca da uza sve napore nisu bili u stanju posve sabrano izreći ni jednu krunicu. I što onda? Izgleda da oni koji raspravljaju o krunici nikada nisu uspjeli razumjeti duh molitve. Krunica pripada onoj vrsti molitve koja prethodi ili prati kontemplativnu molitvu Duha... Možete meditirati ili ne meditirati, biti rastreseni ili sabrani, ali ako ljubite krunicu i ne može proći ni jedan dan a da je ne izmolite, znači da ste ljudi molitve.

Krunica, mogli bismo reći ima i terapijski učinak jer je molitva koja umiruje, smirujuća molitva koja čovjeka uranja u prisutnost Božju. Kao što je dijete naslonjeno na majčine grudi mirno i sigurno, osjeća majčino tijelo i bezbrižno je, eto tako smo mi u molitvi krunice na Božjem srcu mirni i sigurni i spokojni.

Krunica je molitva duhovne zrelosti. Ako sretnete dijete na pustom polju ili vedrog starca ili neku priprostu ženu koji vam kažu da ljube krunicu i ne znajući zašto, radujte se i veselite jer u tim je srcima Duh Sveti koji moli. Krunica je molitva neshvatljiva čovjeku *zdravoga razuma*, kao što je neshvatljivo ponavljati Bogu kojega se ne vidi tisuću puta na dan: *Ljubim te*, ali je zato shvatljiva onima čista srca koje već čeka njihovo mjesto u Kraljevstvu Božjem. Ovakvo razmišljanje o molitvi krunice nalazimo i kod velikog svjedoka kontemplativne molitve Carla Caretta.

Pjesma:

Zrcima svete krunice,
cvatu nam bijele ruže,
nose ih k tvome prijestolju
anđeli što te kruže.

Kraljice krunice, moli za nas!
Kraljice krunice, budi nam spas!

Upitajmo se molimo li mi sestre Služavke Maloga Isusa... molimo li bez prestanka... molimo li i žrtvujemo li se za obraćenje grešnika? Znamo za grešnike po imenu... susrećemo ih na svom životnom putu... Jesmo li ravnodušni na grijeh... neosjetljivi na uvrede koje se nanose Bogu? ...

Svjesne smo da ne samo u našim katoličkim obiteljima nego i u našim zajednicama nisu više popularne riječi: odricanje... žrtvica... Mi se stariji sjećamo da su nas i u obitelji i na vjeronauku i u samostanu učili kako žrtvice jačaju našu volju, pomažu u iskazivanju ljubavi prema bližnjemu i raduju Maloga Isusa....

Gdje smo danas?

Postavimo to pitanje sebi i svojoj zajednici?

s. M. Vesna Mateljan